Rocznik 1939. Nr 11.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 18 marca 1939 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Dodatek

do statutu miejscowego w sprawie stosunków prawnych, ustanowienia, mianowania i emerytowania urzędników gminnych i okręgu urzędowego Łagiewniki powiat Świętochłowice oraz zaopatrzenia ich wdów i sierót z dnia 21 X. 1924 r

Na podstawie § 5 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (Zb. ust. str. 233) oraz ustawy z dnia 8 lipca 1925 r. w sprawie uposażenia funkcjonariuszów związków komunalnych (Dz. Ust. Śl. Nr. 11 poz. 28) oraz rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 12 maja 1932 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 14 poz. 31) oraz na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia dzisiejszego wydaje się dla gminy i okręgu urzędowego Łagiewniki następujący dodatek do powyższego statutu:

§ 1.

Art. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

Jako urzędników komunalnych po myśli § 1 ustawy z dnia 30 lipca 1899 r. - G. S. str. 141 ustanawia się w służbie gminy i okręgu urzędowego Łagiewniki:

b) 3 inspektorów biur w grupie VIII
c) 2 starszych sekretarzy „ „ IX
d) 2 sekretarzy „ „ X
e) 1 księgowy „ „ X
f) 1 kasjera „ „ X
g) 1 rurmistrza „ „ XI
h) 1 egzekutora „ „ XI
i) 2 asystentów biurowych „ „ XI

§ 2.

Niniejszy dodatek do statutu obowiązuje z dniem zatwierdzenia go przez władzę nadzorczą.

Łagiewniki, dnia 1. lutego 1939 r.

Zarząd gminy — Rada gminna

(—) Rybarz, Knura Stan. — Michalski, Rak W.

Knura Szczepan

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Łagiewniki, dnia 1. lutego 1939 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz

Wydział Powiatowy

powiatu świętochłowickiego

L. dz. Sm. 51.

WYPIS.

UCHWAŁA.

Dodatek do statutu gminy Łagiewniki w sprawie stosunków prawnych, ustanowienia, mianowania i emerytowania, urzędników gminnych za-

twierdza się na zasadzie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. ust. pr. str. 233) łącznia z § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych (Dz. Ust. Śl.Nr. 20, poz. 35) i ustawy z dnia 15. I. 1935 r. zmieniające niektore przepisy tej ustawy (Dz. U. Śl. Nr. 1, poz. 2).

Świętochłowice, dnia 8 lutego 1939 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

Przewodniczący

(—) Szaliński
starosta

Ogłoszono.

Łagiewniki, dnia 7 marca 1939 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

2

Wydział Powiatowy
pow. świętochłowickiego
L. dz. Sm. 222

Świętochłowice, dnia 10 marca 1939 r.

Ogłoszenie

Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Płonce z Piekar Śląskich udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 11 do 24 marca 1939 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Janowi Ludydze.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

3

Orzeczenie

Najwyższego Trybunału Administracyjnego
L. Rej. 2426/36

W sprawie sporno-administracyjnej P. C. z Paryża przeciwko Gminie Lipiny, powiat świętochłowicki w przedmiocie dodatku komunalnego do podatku dochodowego na rok 1934, Najwyższy Trybunał Administracyjny wydał dnia 10 stycznia 1939 r. L. Rej. 2425/38 następujący wyrok:

Uchyla się wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Katowicach z dnia 12 lutego 1936 r. L. dz. S 14/36 S. A. oraz utrzymany tym wyrokiem w mocy wymiar dodatku komunalnego do państwowego podatku dochodowego na rok 1934 i zwalnia powoda do uiszczenia powyższego dodatku w kwocie 133,32 złotych.

POWODY

Urząd Skarbowy w Wielkich Hajdukach wymierzył powodowi, zamieszkałemu w Paryżu, podatek dochodowy od tantiem, a także dodatek komunalny do tego podatku na rok 1934 w kwocie 133,32 zł. Przeciwko wymiarowi tego dodatku powód wniósł odwołanie do Komisji Odwoławczej przy Wydziale Skarbowym w Katowicach za pośrednictwem Urzędu Skarbowego w Wielkich Hajdukach, który traktując to odwołanie jako sprzeciw przeciwko wymiarowi dodatku komunalnego, przesłał je Urzędowi Gminnemu w Lipinach. Urząd gminny decyzją z dnia 20 lipca 1935 r. oddalił sprzeciw powoda jako nieuzasadniony z uwagi na przepisy art. 24 ustawy o państwowym podatku dochodowym i art. 1 pkt. 2 c tejże ustawy według którego tantiemy podlegają opodatkowaniu na rzecz związków komunalnych.

Na tę decyzję wniósł powód skargę do Wydziału powiatowego w Swiętochłowicach, prosząc o uwolnienie go od dodatku komunalnego jako niesłusznie mu wymierzonego z uwagi na to, że mieszka zagranicą. W celu uzasadnienia swego wniosku powołał się na § 33 pruskiej ustawy z 14 lipca 1893 o daninach komunalnych, w myśl którego osoby, pobierające tantiemy, a zamieszkałe zagranicą, wolne są od podatku komunalnego.

Wydział Powiatowy w Swiętochłowicach orzeczeniem z 28 stycznia 1935 r. oddalił skargę powoda.

Wniesione przez powoda odwołanie Wojewódzki Sąd Administracyjny wyrokiem z 12 lutego 1936 r. również oddalił, podnosząc, że prawo gmin do poboru dodatku komunalnego do państwowego podatku dochodowego opiera się na art. 8 ustawy śląskiej z 23 marca 1933 r. (Dz. Ust. Sl. poz. 16). W myśl tego przepisu odnośnie dodatków do państwowego podatku dochodowego na rzecz związków komunalnych obowiązują postanowienia ustaw państwowych. Miarodajny jest to więc art. 1 pkt. 2 c. ustawy o państwowym podatku dochodowym, według którego państwowy podatek dochodowy opłacają osoby fizyczne, bez względu na ich miejsce zamieszkania lub pobytu, o ile na obszarze Państwa pobierają dochody w postaci tantiem, oraz art. 24 tej ustawy, który wymaga, by dana gmina powzięła uchwałę o poborze dodatku komunalnego. Niespornym zaś jest, że pozwana gmina taką uchwałę powzięła.

Na wyrok ten powód wniósł rewizję do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, wywodząc, że jeśli art 24 ustawy o państwowym podatku dochodowym pozwala związkom komunalnym w górnośląskiej części województwa śląskiego pobierać sporny dodatek, czyni to jedynie dlatego, że tam obowiązuje jeszcze pruska ustawa o daninach komunalnych z 14 lipca 1893, która w § 33 postanawia, że opodatkowaniu na rzecz związków komunalnych podlegają jedynie te osoby, które mieszkają w danej gminie, wyłącza zaś z opodatkowania osoby mieszkające zagranicą, a posiadające dochody, określone w art. 1 pkt. 2 c ustawy

o państwowym podatku dochodowym. Dlatego też powód uważa zaczepiony wyrok za błędny, a wymierzenie mu dodatku komunalnego za bezpodstawne.

Polemizując z wywodami powoda, pozwana gmina wnosi o oddalenie rewizji.

Najwyższy Trybunał Administracyjny zważył co następuje:

W myśl art. 8 śląskiej ustawy o tymcz. uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ustawy z 20 marca 1933 r. (Dz. Ust. poz. 16) odnośnie dodatków komunalnych do państwowego podatku dochodowego obowiązują przepisy ustaw państwowych. Tymi przepisami są postanowienia ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. Ust. poz. 715/ z 1934), lecz oczywiście tylko te z pośród nich, które według swej treści odnoszą się do dodatków komunalnych, nie zaś także te, które dotyczą wyłącznie państwowego podatku dochodowego. Mylnie przeto Wojewódzki Sąd Administracyjny przyjął, że prócz art. 24, który uprawnia związki komunalne do pobierenia dodatków komunalnych, obowiązuje przy wymiarze tych dodatków również art. 1 ustawy o państwowym podatku dochodowym. Ten bowiem przepis dotyczy wyłącznie państwowego podatku dochodowego i nie wynika ani z niego ani też z jakiegokolwiek przepisu tej ustawy, by mógł on być stosowany także do dodatków komunalnych. Sporna więc w niniejszej sprawie kwestia, kto podlega opodatkowaniu od dochodu na rzecz związkow komunalnych, nie może być rostrzygnięta na podstawie art. 1 ustawy o państwowym podatku dochodowym lecz — jak to słusznie twierdzi powód — tylko na podstawie § 33 pruskiej ustawy o daninach komunalnych z 14 lipca 1893 (zb. ust. pr. str. 152). Ten bowiem przepis nie stoi w sprzeczności ze śląską ustawą o tymcz. uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Śl. poz. 30 z 1926) i wobec tego nie został uchylony przez art. 64 tej ustawy, lecz obowiązuje nadał. Według § 33 przytoczonej pruskiej ustawy podatek komunalny od dochodu opłacają osoby fizyczne, posiadające miejsce zamieszkania w danej gminie (pkt. 1 § 33). Osoby fizyczne zaś, które nie posiadają miejsca zamieszkania w danej gminie, podlegają temu obowiązkowi podatkowemu tylko wówczas, jeżeli w danej gminie bądź to posiadają nieruchomości albo zakłady handlowe lub przemysłowe albo kopalnie, bądź też uprawiają handel lub przemysł, albo prowadzą kopalnię poza gwarectwem, bądź wreszcie posiadają jako spólnicy udział w przedsiębiorstwie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Osobom tym może być wymierzony podatek komunalny tylko od dochodu, który uzyskały w danej gminie z powyższych źródeł (pkt. 2 § 33).

W danym przypadku niespornym jest że, powód nie posiada miejsca zamieszkania na terenie pozwanej gminy, która wobec tego w myśl pkt. 2 § 33 pruskiej ustawy o daninach komunalnych mogłaby mu wymierzyć sporny podatek jedynie od dochodu, uzyskanego przez niego na jej terenie ze źródeł, wymienionych w tym przepisie. Takim jednak dochodem nie jest dochód z tantiem, które powód pobiera jako członek rady nadzorczej spółki akcyjnej, gdyż takiego źródła dochodu ust. 2 § 33 cytowanej ustawy nie wymienia.

Z powyższych wywodów wynika, że Wojewódzki Sąd Administracyjny mylnie przyjął, że obowiązek podatkowy powoda opiera się na art. 1 pkt. 2c ustawy o państwowym podatku dochodowym, który służył za podstawę do wymiaru przez pozwaną gminę spornego dodatku komunalnego, wobec czego Najwyższy Trybunał Administracyjny zaczepiony wyrok uchylił.

Uznając zaś sprawę za dojrzałą do rozstrzygnięcia, Najwyższy Trybunał Administracyjny uchylił z powodów wyżej wymienionych także wymiar spornego dodatku komunalnego.

Orzeczenie o kosztach postępowania opiera się na § 103 ustawowy o ogólnym zarządzie kraju z 30 lipca 1893 r. (zb. ust. pr. str. 195).

Warszawa, dnia 10 stycznia 1939 r.

4

Unieważnienie

Unieważnia się zgubioną wielokrotną przepustkę graniczną na nazwisko Kitel Paweł z Piekar Śl. ul. Mariacka nr. 3.

Odbito w drukarni Poligraf wł. T. Wieczorek, Świętochłowice, ul. Długa 23. Telefon 403.66